

Pogány Erzsébet méltatása

a Széchenyi Társaság Díjával kitüntetése alkalmából, a Magyar Tudományos Akadémián

2018. szeptember 21.-én

Elmondta dr. Cserhádi László Gábor, a Széchenyi Társaság alelnöke

Tisztelt Elnök úr, Főtitkár úr!

Tisztelt Hölgyeim, Uraim! Kedves Ifjú Vendégeink!

1922 tavaszán éppen betöltötte 17. életévét egy fiatalember, aki a következő feledhetetlen, a nemzetért, a nemzet egységéért jajongó és a nemzetért tenni akarásra buzdító versidézeteket hagyta ránk. Tisztelt Hölgyem, Uraim, kedves Mindannyian, ha csak ezeket hagyta volna hátra, neve talán akkor is fennmarad, de a nemzet szerencséjére, nemcsak ezek emlékeztetnek rá.

Az idézetek így szólnak hozzánk:

„Ha eljő az idő – a sírok nyílnak fel,
Ha eljő az idő – a magyar talpra kel,
Ha eljő az idő – erős lesz a karunk,
Várjatok, Testvérek, ott leszünk, nem adunk!

Ezeket a sorokat a 17 éves fiatalember, József Attila „Nem, nem soha!” című verséből idéztem, de hasonlóan biztat bennünket a „Pogányos hitvallás magyarul” című versében is, amit néhány héttel később ír meg:

„Álljuk helyünket emberül –
Ki küzd, megél, más elmerül”

37 évvel később e versek születése után, 1959. december 19.-én Pozsonyban megszületik Pogány Erzsébet, aki egész életében a József Attila idézeteknek, azok hangulatának megfelelően élt és készült arra a nagy feladatra, amit én most itt, Tisztelt Vendégeink, Önöknek röviden **nemzetegyesítésnek** nevezek.

Tisztelt Vendégeink!

Kitüntetettjeink előtt fejet hajtani érkeztünk. Az előtt a Pogány Erzsébet előtt is, aki a Comenius Egyetem közgazdaságtan szakán végzett, aki igényességének megfelelően a doktori fokozatot is megszerezte. A rendszerváltás után az Együttélés politikai mozgalom központi irodájának vezetője lett. Felvidéki politikus volt, de nemcsak a Felvidékhez fűződik sikeres politikai tevékenysége, mert dolgozott Magyarországon is. Ő az a személyiség, akire lehet mondani, mindvégig ott volt, ahol a legnagyobb szükség volt rá!

Felvidéki természetes elkötelezettsége mellett a Magyar Demokrata Fórumnál dolgozva mondható róla, hogy a „nyugodt erő” jelszó az Ő derűs, ötletdús megbízhatóságát is jellemezte. Mind a mai napig emlékezetes Csoóri Sándor és Dobos László mellett a Magyarok Világszövetségében nyújtott teljesítménye is. Hozzáteszem, hogy amikor szükség volt rá, örömmel dolgozott a Rákóczi Szövetség alapítványánál is.

2001-től, az alapítástól kezdve támaszkodott rá a „Szövetség a Közös Célokért Polgári Társulás”, mint igazgatójára.

Tisztelt Vendégeink!

Ennek a Szövetségnek küldetése a felvidéki magyar közművelődés támogatása, az oktatásügy fejlesztése, a felvidéki magyarság, a fiatal magyar nemzedék szellemi és lelki gazdagítása. Pogány Erzsébet, mint a felvidéki magyar közösség rendületlen harcosa működtette munkatársaival ennek a Szövetségnek hálózatát, Királyhelmectől Pozsonyig, de fontosnak tartva egyúttal a jelenlegi határokon is átnyúló együttműködést, építette és fejlesztette más, magyarországi civil szervezetekkel, így például a Széchenyi Társasággal, a Rákóczi Szövetséggel is. A Szövetség 15 városban szolgálta irányítása alatt a magyarságot. Ez a határokon is átnyúló, lüktető együttműködés – amelynek Pogány Erzsébet éltető ereje volt – szolgálta és szolgálja a lelki és szellemi **nemzetegyesítést**.

Erzsébetnek még arra is jutott ereje, hogy 2005-ben elindítsa az első felvidéki magyar hírportált, a Felvidék.mát, ezt is utolsó leheletéig irányította, mint igazgatója. Ezek az eredményes évek erősítették Őt, és létrehozta a felvidéki Magyar Közgazdasági Társaságot, és egyúttal szerepe volt a felvidéki kisebbségi jogsegélyszolgálat működtetésében.

Pogány Erzsébet tetterejét, cselekvőképességét az előzőeken túl könyvek, kiadványok megszületése is fémjelzi, és a királyfiakaarcsai Magyarok Nagyasszonya szobor felállításában is kimagasló szerepe volt.

Somorjai gyökereit tisztelve örömmel vett részt az Önkormányzat képviselőjeként, a Magyar Közösség Pártja tagjaként az Önkormányzat munkájában.

Pogány Erzsébet igazi közéleti személyiség volt. Nélkülözhetetlen szerepet vitt a nemzet lelki és szellemi egyesítésében, szakmai tudásával, vidám, mindig derűs, segítőkész magatartásával, amelyet az évtizedek alatt személy szerint én is sokszor megtapasztalhattam, ezért is tettem és teszek örömmel eleget a megtisztelő felkérésnek Erzsébet életműve méltatásával.

Pogány Erzsébet magyarságot szolgáló magatartása, teljesítménye nemcsak József Attila már idézett sorait juttathatja eszünkbe, de Arany János nemzetet biztatása is ide illő:

„Nem hal meg az, ki milliókra költi
Dús élte kincsét”,

hiszen Erzsébet egész életében eredményesen szolgálta nemzetét, ezért döntött úgy egyhangúlag a Széchenyi Társaság elnöksége, hogy Pogány Erzsébetnek a nemzet lelki és szellemi egysége érdekében kifejtett tevékenységét a Széchenyi Társaság Díjával ismeri el.

Köszönöm a megtisztelő figyelmet.

